

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 125/04-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. júla 2004 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., bytom B., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietrahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 24/97, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. marca 2004 doručená sťažnosť I. K. K., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietrahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 24/97.

Súčasne sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v tomto konaní poukazujúc na svoju insolventnosť, ktorú doložil kópiou rozhodnutia Sociálnej poisťovne

z 23. októbra 2003 o priznaní preddavku k starobnému dôchodku vo výške 5 286 Sk. Čo sa týka využitia sťažnosti na prietahy v konaní na orgáne štátnej správy súdu, sťažovateľ predložil so sťažnosťou aj „*Sťažnosť na sudcov na prietahy v konaní z 21. marca 2003*“, ktorá bola adresovaná do rúk predsedu Okresného súdu Bardejov a sťažovateľ ju formuloval všeobecne ako „*hromadnú sťažnosť na všetkých sudcov Okresného súdu v Bardejove...*“.

Ústavný súd o žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu rozhodol uznesením č. k. II. ÚS 125/04-13 z 27. mája 2004 tak, že žiadosti sťažovateľa nevyhovelo, pretože dospel k záveru, že nie sú splnené všetky predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu (a že by išlo o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva na ochranu ústavnosti). Ústavný súd súčasne uložil sťažovateľovi povinnosť do siedmich dní od doručenia citovaného uznesenia predložiť splnomocnenie pre advokáta na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom s upozornením, že ak túto povinnosť nesplní ústavný súd jeho sťažnosť odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Sťažovateľ v určenej lehote reagoval, ale tak, že sa proti citovanému uzneseniu ústavného súdu odvolal, hoci v poučení rozhodnutia bolo uvedené, že opravný prostriedok nie je prípustný. Sťažovateľ argumentoval tým, že mu právo na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom patrí priamo zo zákona a nesúhlasí s tým, že by išlo o zrejme bezúspešné uplatnenie práva na ochranu ústavnosti.

Vzhľadom na to, že sťažovateľ nesplnil v určenej lehote povinnosť ustanoviť si právneho zástupcu pre konanie pred ústavným súdom, ústavný súd jeho sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, pričom na túto skutočnosť bol sťažovateľ upozornený.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. júla 2004